

Folketingets Retsudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 11. april 2013

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Under henvisning til Folketingets Retsudvalgs brev af 19. februar 2013 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 588 (REU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

LTH/ J.nr. 2013-1687

Spørgsmål nr. 588:

”Vil ministeren i forlængelse af den række af spørgsmål, der er besvaret vedrørende forskellige aspekter af sagen, der vedrører Thomas Sørensen og hans søn, Oliver, oplyse, hvad de danske myndigheder specifikt vil og kan gøre for at få de østrigske myndigheder til at ophæve den international efterlysning af Oliver, som de fortsat opretholder og som bevirker, at Oliver ikke kan opholde sig uden for Danmarks grænser med sin far uden at risikere at blive tilbageholdt og udleveret til de østrigske myndigheder?”

Svar:

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. S 84, stillet den 2. oktober 2012, deltager Danmark i et internationalt samarbejde om børnebortførelser. Dette samarbejde drejer sig om tilbagegivelse af bortførte børn til det land, som barnet er blevet bortført fra.

Som et led i samarbejdet yder konventionslandene hinanden bistand med at lokalisere bortførte børn, men samarbejdet omfatter ikke internationale efterlysninger af bortførte børn.

Afgørelser om tilbagegivelse af børn, der er bortført til Danmark fra et andet konventionsland, træffes af domstolene (fogedretterne) efter en af de konventioner, der er omfattet af konventionssamarbejdet, oftest Haagerkonventionen af 1980 om de civilretlige konsekvenser af internationale børnebortførelser. Det beror på en konkret vurdering, om betingelserne for tilbagegivelse af barnet er opfyldt.

En afgørelse om, at betingelserne for at tilbagegive barnet ikke er opfyldt, betyder, at danske myndigheder ikke kan sende barnet tilbage til det land, der havde fremsat anmodningen om tilbagegivelse af barnet. Ved en sådan afgørelse tages der ikke stilling til opretholdelse af en eventuel international efterlysning af barnet.

Selvom der i et konventionsland er truffet afgørelse om, at et barn ikke skal tilbagegives, er der ikke noget til hinder for, at barnet fortsat søges tilbagegivet. En afgørelse om, at et barn ikke skal tilbagegives, er således ikke bindende i andre konventionslande. Der er derfor ikke noget til hinder for, at barnet søges tilbagegivet fra andre konventionslande, f.eks. fra lande, som barnet efterfølgende har bosat sig i, eller som barnet midlertidigt opholder sig i. Det vil i så fald være myndighederne i dette land, der skal tage stilling til spørgsmålet om tilbagegivelse af barnet.

Der er således ikke noget til hinder for at opretholde en international efterlysning af et barn til brug for fortsat at søge barnet tilbagegivet.

Jeg har stor forståelse for, at en forælder, der mener, at et barn er blevet bortført, benytter alle muligheder for at få barnet tilbage. Jeg må derfor respektere, at myndighederne i den pågældende forælders bopælsland fortsætter bestræbelserne på at søge barnet tilbagegivet, selvom der i et land er truffet afgørelse om, at barnet ikke skal tilbagegives. Samtidig har jeg også stor forståelse for, at opretholdelse af den internationale efterlysning af barnet og hans far sætter dem begge i en meget vanskelig situation.

Jeg håber, at der kan findes en løsning, der tager hensyn til, hvad der er bedst for barnet.

Karen Hækkerup

/ Malene Vestergaard